

Goldstein Imre

A CSÖNDBEN

*A csöndben érzem, hogy
ujjaim vastagodnak
apámméretűekre.*

*Csukott szemmel látom
hogyan nyugszik
két kezem
alig emelkedő-süllyedő
mellkasomon.*

Öregszem.

1983

JOBB LETT VOLNA

*szentnek maradni
szemedben
 messziről
mint így
ügyetlen
 vétkessé
válni
 és tudni hogy
 se tested
 se lelked
nem osztható
 az enyémmel*

1980

KANAÁNI ÖSVÉNYEK

*itt száguldozunk
szélesre aszfaltozott
kanaáni ösvényeken
gondosan elkerülve
féltestvéreink izzó falvait*

*újkori poklok túlélői
ősi testvérharcok
folytatólagos filmjében
játsszunk itt kérértlen szerepeket
életre halálra*

*hiába kérdezed
az olajfák koronái között
bölcseken guruló napot
a zöldellő sivatagot vagy
a várossá varázsoltt köveket*

*az új csodák és
régik látomások
remegő délibábját
nem hasítja át egy
rettentő félreérthetetlen szózat*

*itt száguldozunk
e próféta-nélküli
meghibbant időben
összetorlódtott nemzedékek
összekuszált emlékeiben
szélesre aszfaltozott
véres kanaáni ösvényeken*

1988. okt. 26–31.

KINEK DOBHATOM VISSZA

*hová
kinek dobhatom vissza
e bozzámvágott világot
hol az én csapatom
és mik itt a szabályok
azt se' t'om ki kivel játszik
semmi közöm hozzá
mégis az enyém
nincs másik*

1980

MIKOR MÉG

*Mikor még gyereket csináltunk!
mikor a magvaink együtt
felfűjták melleid
és homlokod széle
benőtt új-hajjal
Mi minden volt akkor még előttünk!*

1980

MAJD, A CSODÁLATOS ÉVEK

*már csak ezen az évtizeden kell valahogy
átcaplatnom aztán minden rendben lesz
éveimmel békésen együttélek majd csupán
félszázadom hínáröleléseiből és hiedelmeim
hordalékától kell szabadulnom és akkor
egész biztos el fogom végleg hinni hogy
valóban csak látogatóba jöttem bárhol
leszek bármily nyelven beszélek az mind
rendjén lesz hiszen csak átutazóban vagyok
a Klauzál-tér a Graben a Times Square a
Siratófal megannyi izgalmas útba eső
látvány és akkor már nem az lesz a hazám
ahonnan jöttem hanem ahová megyek és oda
meg nem fogok sietni azok lesznek majd a
csodálatos évek nem kellesz elszámolni
leszámolni visszavágni megsértődni
csatlakozni vagy meghunyászkodni csak
élvezni az elvonuló képeket kirakat –
és víztükörben fel-felbukkanó másomat
könnyedén és szenttelenül továbbinteni és
menni menni és nem félni attól hogy
utolérnek útterveimet nem nyújtom be
sehová senkinek és régi csavargásaimból
nem lehet kikövetkeztetni újabb
vargabetűimet amelyekkel magamat is
szeretném majd csodálatosan meglepni*

1988. okt. 18–19.

MÁR RÉGEN MÁS HÁZAKBAN

már régen
más házakban lakom
ahol a nagykapu is
kiskulcsra nyílik
kapualj nincs és a
külincs nem simul kezembe
itt a falak fiatalok fehérek
puskagolyó himlőtlenek de
nem hallom lélegzetüket
csukott szemmel nem lelném őket
hűsz' nem firkáltam rájuk
nem döngöztem ellenük
meccs után aléltan nem dőltem hozzájuk
örök szerelmeimet nem véstem beléjük
itt nincs vasrácsos lassú üveg liftkalitka
és a házmester kuttyája nem jön robogva
nincs függőfolyosó
és nincs hátsólépcső
se csempés udvar se
prakkeros porfelhő
nagymosás teregetés
füllelt fapadláson
téli szénzarándoklás
háború-dobos pincébe
mindig megkongatva
a tűzfal-négyzetet
ahol az első vörös
katona tört át
gítárján a szabadsággal
már régen
más házakban lakom
ahol lányaim jókat
nevetnek
nyelvbottladosásaimon
jókedvükben a fiatal
fehér falakhoz dőlve

1985